

Harbî Olan Kişinin Dâr’ul-İslâm’da İkamet Etmeye Niyet Etmesi

Seman İbn Razak’a

Soru:

Bismillahirrahmanirrahîm, Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berekâtuh, celil şeyhimiz, sizden şu hususu açıklamanızı rica ediyorum. Allah sizi hayırların en güzeliyle mükafatlandırsın. İslâmî İktisat Nizamı Kitabı’nın 302. sayfasında şöyle geçmektedir: “Harbî olan kişiye vize vermek, mallarına da vize vermektir. Tabii şayet harbî olan kişi ülkede ikamet etmeye niyet eder ve ikamet ederse... Zira onun Dâr’ul-İslâm’da ikamet etmek niyetiyle beraber, Dâr’ul-Harb’e gidip gelmesi bir zimmînin Dâr’ul-Harb’e çıkışına benzer. Bu yüzden zimmînin hükmünün alır...” Soru: Benim anlayışıma göre, niyetin somut olmadığı bir vakıa olması itibariyle, devlet onun niyetini nasıl bilebilir. O zaman bu durumda, harbî olan kişinin Dâr’ul-İslâm’da kalmaya karar vermesi, devletin maslahatlarından faydalanmak içindir. O halde durum, sadece bir niyet değil, bunun da dahil olduğu bir karar olur? Buna göre ben, niteleme ve isimlendirmenin (niyetine göre değil onun kararına binaen) şeklinde olması gerektiğini düşünüyorum. Uzattığım için özür dilerim, selametle kalınız.

Cevap:

Ve Aleykumselam ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

İslâmî İktisat Nizamı Kitabı’ndan sorduğun metnin tamamı şöyledir:

Harbî olanlara vize vermek, mallarına da vize vermektir... **Tabii şayet harbî olan kişi ülkede ikamet etmeye niyet eder ve ikamet eder**, sonra malını bir Müslüman veya zimmîye emanet ederek Dâr’ul-Harb’e dönmek isterse bakılır; şayet Dâr’ul-Harb’e, herhangi bir maksat veya tacir, haberci ve turist olarak ya da gerekli bir ihtiyaç için döner, sonra da Dâr’ul-İslâm’a geri gelirse, kendisi ve malı için verilen eman devam eder. Zira onun **Dâr’ul-İslâm’da ikamet etmek niyetiyle beraber**, Dâr’ul-Harb’e gidip gelmesi bir zimmînin Dâr’ul-Harb’e çıkışına benzer. Bu yüzden zimmînin hükmünün alır. **Dolayısıyla Dâr’ul-İslâm’a dönme niyeti olduğu sürece** Dâr’ul-Harb’e çıkması emanı bozmaz. Şayet Dâr’ul-Harb’e yerleşmek için dönerse, kendisine (verilen) eman kesinlikle bozulur ve tekrar Dâr’ul-İslâm’a dönmeyi istemesi halinde yeni bir eman (vize) gerekir.” Bitti.

Bu bağlamda kast edilen niyetin mahalli, ibadetlerde olduğu gibi kalp değildir. Bilakis kast edilen, iradenin ve kararın olmasıdır, yani harbî olan kafirin **Dâr’ul-İslâm’da ikamet etmeye karar vermesidir...** “Niyet etme” ve “niyet” lafzının irade ve karar anlamında kullanılması, İslami fıkıh kitaplarında yaygın olan bir durumdur. Bununla birlikte metin, “niyet” lafzıyla yetinmemiş, dahası ona “ikamet” etme lafzını da eklemiş ve şöyle demiştir: **“Tabii şayet harbî olan kişi ülkede ikamet etmeye niyet eder ve ikamet ederse.”** Yani ikamet etme kararı, fiili olarak ikamet ederse gerçekleşir demektir...

“Niyet etme...ve ikamet etmenin” zikredilmesinde hoş bir nükte vardır. Bu da, başka bir şey için değil fiili olarak ikamet etme kastının olmasıdır... Nitekim ilgili dairenin görevlerinden biri de bunu doğrulamaktır... Allah’ın izniyle Hilafet Devleti’nde, gayrimüslimler ve İslami tabiiyeti taşımayanlar devletin topraklarına girdiklerinde onların ikamesini düzenleyen bir kanun olacaktır... Dolayısıyla Dâr’ul-İslâm’da ikamet etmek isteyenlerin devlet dairelerindeki idari işlemleri de bu kanun kapsamında olacaktır...

Kardeşiniz
Ata İbn Halil Ebu Raşta

H. 23 Şaban 1436
M. 10/06/2015

Cevaba, emirin aşağıdaki web sitesinden bağlanabilirsiniz:

<http://archive.hizb-ut-tahrir.info/arabic/index.php/HTAmeer/QAsingle/3608/>